

priation og dermed krav på erstatning. Regeringen har på denne baggrund valgt en mindre indgribende løsning, som omfatter to lovforslag.

Det ene lovforslag er dette forslag, der skal sikre at fremtidige kolonihaveområder og en del af de eksisterende områder bliver »varige kolonihaveområder« med den virkning at områderne kun kan nedlægges, når væsentlige samfundsmæssige hensyn gør det nødvendigt, og at der i så fald skal tilvejebringes et erstatningsareal.

Det andet lovforslag, som fremsættes samtidig, er forslag til lov om ændring af planloven og ændring af jordkøbsloven. Ændringerne i planloven skal sikre, at planlægningen for kolonihaveområder fremmes. Ændringerne i jordkøbsloven skal sikre, at fødevareministeren kan købe arealer med bestående havekolonier og erstatningsjord til genetablering af nedlagte havekolonier.

1.4. Det fremtidige behov for kolonihaver

Flertallet af landets kommuner har gennem årene gjort en stor indsats for kolonihaverne. Udgangspunktet for lovforslagene er derfor ikke en generelt utilfredsstillende kommunal indsats.

Regeringens udgangspunkt er derimod et ønske om at give gode og trygge vilkår for samtlige landets kolonihaver. Lovgivningen på området skal gøre endeligt op med tidligere tiders syn på kolonihaverne som en midlertidig arealanvendelse.

Kolonihaveforbundet har i forbindelse med Kolonihaveudvalgets arbejde spurgt forbundets medlemmer om ventelister og ledige haver. Forbundets behovsundersøgelse viser ikke overraskende, at behovet er størst i hovedstadsregionen, hvor 6.000 personer stod på venteliste. Kolonihaveudvalget gør dog opmærksom på, at længden af ventelisterne ikke giver det fulde og sande billede af behovssituationen. Ventelisterne påvirkes af en lang række momenter.

I kolonihaveudvalgets rapport er det oplyst, at det internationale kolonihaveforbund »Grüne Internationale« har en kolonihavedækningsgrad på 10% af antallet af etageboliger som ønske og mål. Det vil imidlertid i Danmark betyde en overdækning på ca. 32.000 kolonihaver i forhold til Kolonihaveforbundets behovsundersøgelse. Det vil derfor næppe være hensigtsmæssigt på landsplan at arbejde hen imod en bestemt dækningsgrad i forhold til antallet af etageboliger, men de 10% kan være et pejlemærke ved fastlæggelse af lokale mål baseret på lokale behov.

Fremtidens behov for kolonihaver bør også vurderes i forhold til, at flere børnefamilier bliver boende i etageboliger. Desuden er der en stigende interesse

blandt indvandrere og flygtninge for at få en kolonihave. Kolonihaverne har i flere tilfælde været anvendt aktivt til at fremme integrationen af indvandrere og flygtninge. De integrationsprojekter, der er gennemført med succes, har vist, at indvandrere/flygtninge på positiv måde kan introduceres til danske normer og værdier via fællesskabet i haveforeningerne.

2. Lovforslagets indhold

Formålet med lovforslaget er, at det sammen med det samtidig fremsatte forslag om ændring af planloven og jordkøbsloven skal sikre, at kolonihaveområderne fortsat kan være en væsentlig del af bybefolkningens muligheder for rekreation og beskæftigelse i fritiden.

Ved dette lovforslag foreslås bestemmelser, som skal sikre at fremtidige kolonihaveområder og en del af de eksisterende områder bliver »varige kolonihaveområder« med den virkning, at områderne kun kan nedlægges, når væsentlige samfundsmæssige hensyn gør det nødvendigt, og at der i så fald skal tilvejebringes et erstatningsareal.

For de eksisterende kolonihaveområder foreslås en engangsopgørelse, der fastslår, hvilke af områderne der med ejerens accept skal være omfattet af de foreslåede regler for varige kolonihaveområder, jf. neden for.

Lovforslaget indeholder bestemmelser, der definerer, hvad der skal forstås ved kolonihaver og kolonihaveområder. Der bliver henvist til disse definitioner i lovforslaget vedrørende planloven, således at de samme definitioner bliver anvendt i denne lov. Den foreslåede § 3 definerer de kolonihaveområder, som skal være omfattet af beskyttelsen mod nedlæggelse, og som foreslås benævnt varige kolonihaveområder.

Det foreslås, at de varige kolonihaveområder for det første skal omfatte de eksisterende kolonihaveområder og de områder, som tages i brug inden 1. november 2001. Områderne bliver dog ikke varige kolonihaveområder, hvis ejeren af et område senest den nævnte dato skriftligt har meddelt Miljø- og Energiministeriet, at området ikke skal være et varigt kolonihaveområde. Det er altså frivilligt, om ejeren af et kolonihaveområde vil lade området omfatte af de foreslåede regler, men ejeren skal inden 1. november 2001 underrette Miljø- og Energiministeriet, hvis området ikke skal være omfattet af reglerne.

Ejerkredsen omfatter både enkelte private ejere, foreninger, selskaber og kommuner. Men det er kun ejere af kolonihaveområder, ikke den enkelte ejer af en havelod i et kolonihaveområde, der skal foretage indberetning. Ejers et kolonihaveområde af en andels-